

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 060269, România

Difuzare / distribuție carte: tel/fax: 021 348 14 74
mobil: 0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: tel: 021 348 14 74
mobil: 0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național al
Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ALEXA, IULIANA

Poeemele Baronului Beau și alte foitaje / Iuliana Alexa ; cuv.
înainte de Radu Paraschivescu. - București : Eikon, 2020
ISBN 978-606-49-0231-3

I. Paraschivescu, Radu (pref.)

821.135.1

Editor: Valentin Ajder

Iuliana Alexa

Poeemele Baronului Beau și alte foitaje

Cuvânt înainte de Radu Paraschivescu

E I K O N

București, 2020

CUPRINS

Imagine din ludotecă	5
Întrebările incorecte poetic ale baronului Beau.....	9
Dilemele retorice ale baronului Beau	14
Meditațiile pseudofilosofice ale baronului Beau	17
Dilemele poetice ale baronului Beau.....	19
Frământările existențiale ale baronului Beau	21
Aventurile metempsihotice ale baronului Beau.....	22
Reflecțiile despre iubire ale baronului Beau.....	24
Întrebările despre șoșoni ale bravului Schopenhauer	26
O poveste foarte simplă	27
Monologul cavalerului de marmeladă.....	29
Dilemele telenovelistice ale poetei Lu	31
Lexicologia poetei Lu	32
Șaradă	33
Romanț domestic.....	35
Pisicile din Istanbul	36
Fapt divers	37

TEXTE ȘI PRETEXTE

Poveste veche cu ființe mici.....	41
Artă poetică.....	43
Consoane	44
Povești femeiești	45
Țigănie	46
Jucărie 1	47
Jucărie 2	47
Jucărie 3	47
Răutate.....	47
Menuet.....	48
Tablou cu sfinți.....	49
Vegetale.....	50

Poveste scurtă	51
Poem despre cal	52
Poem în X.....	53
Prieteniilor mei	54
Problemă.....	55
Rime monotone	56
Rurală.....	57

POEME ATMOSFERICE

După amiază de toamnă.....	61
Neliniște citadină	62
Copilărie	63
Cântecel	64
Lene de vară.....	66
Metafizica obiectelor I.....	67
Metafizica obiectelor II	68
Repetiție	69
Materie.....	70
Poem de marți.....	71
Pastel autumnal.....	72
Pastel de vară.....	73
Pastel invernă.....	74
Înserare	75
Pastel citadin	76
Rondel argentinian.....	77
Vis cu pisică.....	78
Rondel saxon	79
Rondel torid	80
Rondelul colecționarului de ceasuri.....	81
Poema cuplului bătrân.....	82
Pseudosonet	83
Sonet urban.....	84
Sonet de iarnă	85

ÎNTREBĂRILE INCORECTE POETIC ALE BARONULUI BEAU

Era o vară coralină,
Cu triluri lungi, de papagal,
Când Beau plurea pe o bulină,
Într-un borcan contextual.
Îndrăgostit de o contesă
C-un ochi miop și-o coadă scurtă
Ce-avea un fes în loc de fesă,
Și înota duios pe burtă.
Vrăjit era de ea baronul,
De ochiul ei de poetesă,
Enjambamentul și jambonul
Ei tandru, de delicatesă...
Și se-ntreba: „Cum e posibil
Să faci din vorbe sentiment?
Din substantiv – un submersibil,
Dintr-un borcan – un complement?”

Și-ncălecă atunci pe-o roată
Și-ntr-un trabant de trubadur,
(cum se făceau, erau odată)
Ajunse-n curtea lui Saussure:
„Dacă iubirea-i arbitrară,”
– îl întreabă pe prințul franc –
„De ce nu spunem, bunăoară,
Că e un vid, că e un blanc,
Între cuvintele cu care
Dorim să toarcem un poem

Iubitelor ce, la culcare,
Plutesc pe valuri REM?...
Și de ce «REM»? De ce nu «vise»?
De ce grăim în limbi de foc,
Dar sensurile interzise
Nu se desfac deloc-deloc?!... “

Saussure, răcit de-un ev de prafuri,
Și de gândaci de bibliotecă,
Răspunse scurt, dintre cearșafuri
De limbi (toltecă și olmecă):
„Stimate Beau, nu-s din verbină,
Din pixeli, ochi de libelulă,
Și nici din fulgi de amandină!
Cuvintele-s dintr-o capsulă
Cu doișpe surde și sonore
Cu-ale lor suflete siflante
Și cu sedile carnivore,
Ce se hrănesc cu diamante.“

Baronul Beau căzu pe gânduri,
Și, astfel, dintr-o catacreză,
Se ridică în două rânduri
(numite „teză” și „antiteză”),
Și spuse trist că nu, Cuvântul,
Nu s-a-ntrupat să poată spune
Iubirea, morbul și avântul,
Să le așeze în rațiune...

Și-atunci la Freud goni trabantul,
Și-n trei minute, cât durează,
în medie – un vis, bufantul,

Baronul Beau aterizează
Pe nasul roz de cocaină,
Și îl întreabă pe-nțelept:
„De ce iubirea ne dezbină?
Nu e inept? Nu e nedrept?”
Iar Freud, lucidul și placidul,
Îi povesti de-un ins confuz
Ce practicasese regicidul,
Și-amorul crâncen. Un abuz,
Cu o regină interzisă,
Și uite-așa, de-atunci, iubirea,
În loc să fie o abscisă,
Ne definește risipirea...
Și îi mai spuse Freud, mofluzul,
Că-n visele de trei minute,
În REM, când se ascute-auzul -
Se-nrâmplă vrute și nevrute.

Tot mai confuz, tot mai obtuzul
Baron îndrăgostit de-o prună
Se duse cu autobuzul
La Sappho, cea care răzbună
Iubiți afazici, nimfe goale,
Turiști bătrâni, păpuși de plastic
Cu accidente cerebrale
Și piept științifico-fantastic.
Și o-ntrebă: „Cum e posibil
Să faci din vorbe sentiment?
Din substantiv – un submersibil,
Dintr-un borcan – un complement?”
Bătrâna Sappho, dintr-o pipă
Cu treișpe kile de hașiș,

Clipi prelung, clipi o clipă,
Și îi răspunse-n curmeziș:
„Cuvintele sunt niște fluturi,
Și fluturii cuvinte sunt,
Dar cu săratele săruturi
Putem descrie-n amănunt
O fesă mov sau o tulipă,
Un ochi șasiu, un inelar,
O Dulcinee, o Xantipă,
Un unghi îngust, clavicular...
Dar toate astea-s doar cuvinte
Și, cred, iubirea-i o absență...”
Mai spuse Sappho mai-nainte
De-a reveni la pasiență.

Baronul Beau, iluminatul,
Se-ntoarse alene pe bulină,
Să ronțăie de-a lungul, latul,
Un adevăr și-o aspirină:
„De-ncerc să înțeleg iubirea
O pierd, și de iubesc, nu-ncerc.
Să fiu confuz îmi e menirea,
Mă-nvârt în cub, mă-nvârt în cerc.

Amorul este apofatic,
Contesa mea e un pretext,
Cu-un ochi verzui, aristocratic,
Mai de un bluz, mai de un text...
Să nu mă-ntreb atunci: cuvinte,
Le dau un sens, le dau un brânci?
Iubirea n-o știu dinainte
Savanții greci, savanții frânci.

Îmi voi trăi deci epopeea
Cu treisprezece interjecții
Și-o voi iubi pe Dulcinea
În interval și-n intersecții.”

Baronul Beau trăi-n tăcere
Încă vreo șaptezeci și nouă
De ani, plăcinte și plăcere,
La ora trei, la ora două.

DILEMELE RETORICE ALE BARONULUI BEAU

Pe când dormea într-o salată
De vâsc, hârtie și de boz,
Cu un vis alb, de limonată,
Băută-n port la Portorož,
Baronul Beau căzu-ntr-o carte,
Într-un compendiu despre trufe,
Ce cresc în solul de pe Marte,
Precum și-n tufele din scufe.
Și se trezi cu o poemă
Înmugurită în pantof,
Ce-n loc de trop avea o tremă
Și-n loc de trup, un apostrof.
„O, zei!...”, șopti smerit baronul,
Uimit de-așa deznodământ,
„Să-mi fie mie sfânt șoșonul
Ce prins-a roadă din Cuvânt?...
Oare să fiu chiar eu acela
Încălecat de Paraclet,
Care întrece filomela
Și face din abstract – concret?
Să fac eu oare, costelivul,
În acest ev de nihilism,
Din orice tigvă rogvaivul,
Și dintr-o clismă... cataclism?”

Și auzi: „Tu ești Mesia,
Trimis de Mine s-amăgești
30 de proști din parohia
Dintre Adjud și București!
Ca să grăbim babilonia
Să cucerim al minții crug,
Și lumea-ntinsă, farfurie,
Cu sensul mort și centrifug...”

Absent stătea însă baronul
Într-un pahar preaplin de-absint,
Și refuza absurd canonul
Venit cu nume de alint:
„Să plece astăzi de la mine
Poemul veșted din șoșon,
Eu nu pot să croiesc terține
În foietaj și-n foileton.
Și nu pot lumea-farfurie
Să o salvez eu, fonf și buf,
Cu a mea slabă poezie
Mai fac un tronf, mai fac un bluf...
Esența verbelor, verbina,
Nu pot s-o fac pilaf și ceai,
Căci îmi apasă suflul vina,
Și sunt lovit de guturai...”

Dar nu putu defel baronul
Să fugă de al său destin,
Și înghiți tot lexiconul,
Pe cel grecesc, pe cel latin.